

Vasas Tamás

BEFIZETNI A SZÁMLÁKAT

Akkoriban már a számlákat sem fizettük.
Nem jártunk le a Marcipánba fröccsözni
estéenként, lemondtuk a Disney pluszt,
elkezdtek kihagyni a mozis pénteket
is, és nem váltottuk ki az úszóbérletet
sem, csak úgy hagytuk, hogy a napok

Átgyalogoljanak rajtunk, ahogy
a headsetes üzletemberek szoktak
a földre hullott áruházi prospektusokon.
Én említettem ugyan neki, hogy kérjünk
segítséget, de azt mondta,
a gyógyszerektől fél,
a terápia pedig
unalmas.

Így jött az elhatározás. Tudta,
hogy én is megtörök végül és
beadom a derekam. Pénteki
nap volt, úgy döntöttünk,
a legjobb az lesz, ha inkább
a hévmegállóhoz megyünk.
Mást tervezett eredetileg.

Kézen fogva, szótlanul sétáltunk
ki, úgy tűnt, senki sincs ott rajtunk
kívül. Odaálltunk, egy ügyetlen puszit
nyomtattam az arcára, amit nem akart
vizsgonozni, úgy éreztem, csak
a tekintetével szeretne elbúcsúzni;
és tulajdonképpen ez is elég volt.

Közeledett a jármű, és akkor, pont
a megfelelő pillanatban, egy középkorú
ballonkabátos férfi, kézen fogva óvodás
korú kislányával, a semmiből rohant
elénk hirtelen, szinte súroltak minket,
amikor a rémülettől hátrahőköltünk.
Megelőztek. Nem hiszem, hogy
az egész lett volna csak
egy másodperc is.

Aztán amikor az ajtók becsapódása
után a járat szokásos módon zörögve
elhajtott, ami már önmagában
is iszonyú volt, mégis
különös,

Közelebb mentünk, ösztönösen
szavak és szemkontaktus nélkül
döntöttünk úgy, hogy látni
akarjuk a szörnyűségek
szörnyűségét, és

Ekkor hirtelen felpattantak
a sötétségből a peronra, hangosan
kacagtak, nem volt rajtuk semmi
nyom a homokon kívül, a férfi
megigazította a kislány kapucniját,
majd mosolyogva elsétáltak,
miután egy elégedett sóhajtással
még annyit mondott a ballonkabátját
porolgatva, hogy „ez jólesett.”

A PUSZTULÁSRA

Sorban állok a virágboltban egy kis szál sárga rózsáért.
Megint mással voltam múlt éjjel, de most sem fogom
elmondani neki, magamat oldozom fel az ajándékkal.
Egy szőke hajú lányt veszek észre a kosarak között,
aki engem figyel. Valószínűleg arra próbál rájönni,
hogy ha valaki ennyire elhízott, miért nem visel
nagyobb nadrágot. De én magamban arról
fantáziálok, hogy éppen azt gondolja,
mennyire szerencsés lehet az
a lány, akinek ezt a virágot
adom majd.

LOOPER

Éjjel arra ébredek, hogy alacsony
hangerőn ugyan,

De bekapcsolva hagytam
az erősítőt.

Három sáv szól, a gitaré,
a basszusgitaré, és

Egy 70 bpm-es beat a kis
Korg boxból.

Istenem, mennyi mindent
elfelejték,

Lesz egy utolsó pillanat majd,
amiben

Ezek a sávok, miután
a bűzömre panaszkodó

Szomszédok jelzésére
az ajtót feltöri két

Fiatal, délutános
rendőr,
Olyanok lesznek, mint
egy szabálytalan EKG

Elnyújtott vibratója, és cipelheti
magával a sötétbe az az örök

Tanársegéd a zeneiskolából,
az az ismeretlen

Hangoló, akire állítólag sokakat
emlékeztettem gyerekként.

Megnyíló terek